

متاثرين او زموږ د زمه واری

شگفته ملک

سوات، بونېر، ډير او ملاکنډ کښې د روان پوځي اړپېشن له وجې د دغه علاقه نه تر اوسه د دېرش لکونو زيات خلق بې کوره شوي دي چې د دې وطن د بقا دپاره ئې نه صرف خپل ډک کورونه او علاقې پرېښې دي بلکې ډېرو پکښې خپل ډېر نازولي هم د همېشه دپاره بانيللي دي او اوس په ډېر تکليف او بې وسې د خپل کلي کوره بهر په

وخت تېرولو مجبور دي. يقيناً دا د دې وطن دپاره د دغه خلقو داسې قرباني ده چې مثال ئې نه پېدا کېږي.

د اې اين پي د زنانو خانگه د اول وخت نه د سوات د مسئلې په حواله خپل فعال رول لوبوي. په دغه حواله دوي وخت په وخت پرېس کانفرنسونه، سيمينارونه، احتجاجونه او نورې هلې ځلې کړې دي.

اوس چې د ملاکنډ ډويژن نه په لکونو خلق بې کوره شو نو هم د اې اين پي د ښځو خانگې د هغوي په مرسته ملگرتيا کښې د چانه وروستو نه وه.

مونږ په خپل سر او خپلو ذرايعو د سوات د خوښندو وروڼو دپاره د دوه ترکه سامان بندوبست وکړو، آئنده به هم دا سلسله جاري وي، په دغه دوو ترکونو کښې د کور د ضرورت ټول سامان و چې پکښې د بجلي پکي، د ابو کولرې (چې سپد عاقل شاه رالېږلي وو) د دې نه علاوه د زانډو او ماشومانو دپاره جوړې کړې شوې جامې، چتايانې او د اخلي پخلي لوبني شامل وو.

چونکې کېمپونو ته د امدادي ادارو توجه ډېره ده نو مونږ سکولونو ته لاړو چې هلته د دغه ادارو توجه نسبتاً کمه ده. مونږ د بکت گنج مردان په سکولونو کښې خلقو ته دغه سامان ورسوو او څه

تعداد ډېر دے. مونږ مشرانو ته وئيلي دي چې د پنجاب حکومت سره خبره وکړي.

د امدادي سامان وړلو او تقسيمولو نه وړاندې د مختلفو کمپونو سروې پکار ده چې چرته چرته څه څه پکار دي. دغسې به بدنظمي کمه شي او خلقو ته به د خپل خپل ضرورت سامان په سمه طريقه ورسې.

چې پاتې شو هغه مو مردان شيخ شهزاد او شيخ ياسين کمپ کښې د اي اين پي کمپ ته حواله کړو چې هغوي ئې په خپله طريقه متاثرينو ته حواله کړي. متاثرينو ته د خوراکي خيزونو سره سره د بسترو او علاج معالجې ډېر ضرورت دے. زمونږ ملگري ډاکټرانو

د دې نه علاوه کمپونو کښې د اېجوکېشن هم ضرورت دے. د ماشومانو وخت ضائع کېږي، دلته د اېجوکېشن د محکمې چوتيانې دي. پکار ده چې دغه استاذان نه صرف د رجسټريشن په کار کښې د دوي نه مدد واخستې شي بلکې دغه استاذان په کمپونو کښې د ماشومانو د تعليم دپاره خپله ذمه واري هم ترسره کړي.

هسې خو زمونږ پارټي او حکومت لگيا دے د متاثرينو دپاره پوره پوره کوششونه کوي، مختلفې ادارې هم خپل خپل کردار لوبوي. خو زمونږ کوششونه په خصوصي توگه د بنځو دپاره دي، د بنځو مسئلې د ټولو نه اهمې دي. پکار ده چې دوي ته خصوصي توجه ورکړې شي.

(مضمون ليکونکې د صوبائي اسمبلي غړې، د صوبائي حکومت د سپورټس، کلچر، ټورازم، ارکيالوجي او يوتھ افټيرز د سټېنډنگ کمېټې چيئرسن، سرحد اولمپکس اېسوسي ايشن او عوامي نېشنل پارټي پښتونخوا نائېب صدره ده)

کمپونه لگولي دي. ما د زانو دپاره اي ډي هيلته سره خبره کړې چې د دوي دپاره ځانله مېډيکل کمپونه ولگوي او د ليډي هيلته ورکړو او ليډي ډاکټرانو بندوبست وکړے شي.

کمپونو کښې د ځنې خاندانونو سره نارينه نشته نو بنځو ته د امدادي سامان دپاره په قطار کښې ودرېدل وي. پکار ده چې د بنځو دپاره ځانله انتظام وشي. د دې خبره مونږ کړې ده. د دې سره سره دغلته د نارينه پوليس سره په مناسب تعداد کښې وومن پوليس هم پکار دي. مونږ سره د وومن پوليس تعداد ډېر کم دے، په دې حواله پنجاب زمونږ مدد کولے شي. هغوي سره د وومن پوليس

